

РЕШЕНИЕ

№ 24034

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1459** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по повод жалба, подадена от "Джей Ар инженеринг 23", ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] офис 49, представлявано от Д. П. Б. срещу решение № ПИ – 12 от 24.01.2024 г. на директор на ТД на НАП – С., с което е оставена жалба с вх. № 53 – 00 - 2696 #1 от 11.01.2024 г. срещу Протокол-отказ по искане за неотложно плащане на основание чл. 229, ал.1 ДОПК на публичен изпълнител при ТД на НАП С., без уважение като неоснователна.

В жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно, поради противоречие с материалноправни разпоредби. По същество сочи, че искането за разрешаване на неотложни плащания е оставено без уважение, независимо, че искането на дружеството е свързано със заплащане на трудови възнаграждения и осигуровки на служителите във фирмата, попадащи под хипотезата на чл.229 ал.3 т. 2 и т.3 от ДОПК. Оспорва изводите на органа, че поради липса на движение по запорираната банкова сметка на дружеството и липсата на деклариран покупки и продажби за месеците септември, октомври, ноември 2023г., то дружеството не извършва дейност, като изтъква, че трудовите си задължения работниците изпълняват по вече сключени договори, по които плащанията и приходите ще бъдат отчетени в бъдеще. Оспорва и изводите за несъответствие между Отчет на паричните потоци и Обратна ведомост, като сочи че те касаят различни периоди. Излага съображения относно задължението на работодателя да изплати тези възнаграждения, без оглед на

обстоятелството дали в периода, за който са дължими, дружеството извършва дейност или не. Сочи, че интереса на държавата не е застрашен в случай, че се даде исканото разрешение. Твърди, че е нарушен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК.

Моли съда да отмени оспореното Решение и потвърдения с него Протокол- отказ по искане за неотложно плащане на основание чл. 229, ал.1 ДОПК на публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Подробни съображения излага в писмени бележки.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И.. Поддържа жалбата. Не претендира разноски.

Ответникът- Директорът на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- С., чрез процесуалния си представител, юрк. Р., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221123005621-020-001/21.09.2023 г. е образувано ревизионно производство на „ДЖЕЙ АР ИНЖЕНЕРИНГ 23“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, уд. „П.“ №5, ет. 4, ап. офис 49.

В хода на ревизионното производство по мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с №Р-22221123005621-039-001/26.10.2023 г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С230022-023-0002997/02.11.2023 г. В искането си Ръководителят на ревизията твърди, че при ревизията са установени данни за неправомерно упражняване право на данъчен кредит в особено големи размери по доставки от рискови доставчици, което водело до определяне на ДДС за внасяне в по-нисък размер. Установени са фиктивни доставки в големи размери, в резултат на което е прието, че е налице отклонение от данъчно облагане. Определен е очакваният размер на задълженията, изчислен към 26.10.2023 г. - на стойност 534 717,14 лв., от които 512 098,34 лв. главница, представляващи данък добавена стойност, и лихва в размер на 22 618,80 лв.

В рамките на ревизионното производство ревизиращият орган е установил, че дружеството не притежава движими или недвижими вещи - дълготрайни активи. След служебна справка е установена открита на името на дружеството банкова сметка в „Инвестбанк“ АД.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С230022-023-0002997/02.11.2023 г., издадено от Д. В. Р. - на длъжност главен публичен изпълнител е наложена обезпечителна мярка заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „Инвестбанк“ АД за сумата от 534 717,14 лв.

По преписката е приложено удостоверение за извършено връчване по електронен път на обжалваното постановление на деклариран електронен адрес на дружеството [електронна поща] на 06.11.2023 г.

Постановление №С230022-023-0002997/02.11.2023 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е било предмет на обжалване по реда на чл. 197 от ДОПК, като с Решение №ПО-120/23.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., жалбата е оставена

без разглеждане, актът е влязъл в сила и не е бил предмет на съдебен контрол.

В тази връзка по искане на лицето от 20.11.2023г./л.21/ е издадено Разпореждане за временно разрешение за извършване на неотложни плащания с изх. № 53-00-12461#1/27.11.2023 г./л.41/, на основание чл. 229, ал. 1 ДОПК, с което е дадено разрешение да се изтеглят 30 000,00 лв. на каса за изплащане на трудови възнаграждения и да се заплатят данъчни и осигурителни задължения в размер на 16 237,23 лв., като разпореждането е дадено при следните допълнителни условия:

1. задълженото лице да заплаща текущите си задължения в законоустановените срокове, включително и допълнително начислените лихви през съответния период;
2. разплащанията на длъжника в периода, за който е дадено разрешението, да се извършват само по запорираните сметки;
3. задълженото лице в срок до 7 дни от изтичане на срока на разрешението да представи отчет за паричните потоци и извлечение от банковите сметки за периода на разрешението.

Отделно, изрично и посочено, че в срока на действие на разпореждането следва своевременно дружеството да внася размера на текущо възникващите задължения и общия размер на публичните задължения към НАП да намалява или да бъде погасен.

На 18.12.2023 г., с Писмо вх. № 53-00-2696/18.12.2023 г. /л. 48/ по описа на ТД на НАП С., дружеството-жалбоподател подава второ искане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 ДОПК, като моли да му бъде разрешено да изпълни задължения по трудови договори — заплати за м. ноември 2023г. и свързаните с тях данъци и осигуровки. Прилага към своето искане писмени доказателства – копие на Р. платежна ведомост за м. ноември 2023г./л.50-52/ и копие на платежни документи за осигуровки за м. ноември 2023г., оборотна ведомост/л.56/56, отчет за паричните потоци/л.58/, прогнозен отчет за паричните потоци/л.57/, главна книга/л.59/, извлечение за движение по банковите сметки към периода 01.09.2023г.-22.11.2023г., образци на платежни за необходимите плащания.

С Протокол - отказ с изх. №53-00-2696#1/03.01.2024 г. /л. 64/ по искане за разрешение за неотложни плащане на основание чл. 229 от ДОПК, публичният изпълнител е отказал да даде исканото разрешение, като е изложил подробни мотиви за това. С жалба вх. № 53-00-2696#2 от 11.01.2024 г. дружеството е оспорило Протокол-отказ пред директора на ТД на НАП С..

С Решение № ПИ-12/24.01.2024 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение подадената жалба. Решението е връчено на 29.01.2024 г.

С жалба вх. № 53-00-2696/05.02.2024 г. по описа на ответника, е оспорено горепосоченото решение пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При издаването на оспорения отказ е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 229, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му.

На основание чл. 229, ал. 2 от ДОПК, преценката от органа по ал. 1 се извършва въз

основа на писмена молба от длъжника с приложения към нея доказателства.

Установяването на наличието на предпоставките по чл. 229, ал. 3, т. 1-3 ДОПК е в тежест на длъжника. Разрешението за неотложни плащания според своята правна природа представлява възможност на задълженото лице да използва част от наличните и постъпващи суми по запорираните сметки за неотложни разплащания, свързани с основната стопанска дейност. При отправено искане за издаване на разрешение за неотложни плащания, публичният изпълнител следва да извърши анализ на паричните потоци, прави преценката, че сумите, необходими за неотложни плащания, са свързани с основната дейност на длъжника, както и че не издаването на разрешение ще доведе до тежки стопански последици за длъжника. Следователно, при постановяване на разрешение/изричен отказ да се разреши неотложно плащане, публичният изпълнител действа при условията на оперативна самостоятелност.

В случая са основателни доводите в жалбата, че длъжимите от дружеството трудови възнаграждения и задължения за осигурителни вноски попадат в хипотезата на чл. 229, ал. 3, т. 2 и т. 3 от ДОПК и за тях е допустимо издаването на разрешение за неотложни плащания. Нещо повече, правилно се сочи в жалбата, че на основание чл. 267, ал. 1 от КТ, работника има право на заплащане на трудовото възнаграждение и при престой, който не е по негова вина.

В конкретния случай жалбоподателя се справи с доказателствената тежест за установяване на твърдените от него благоприятни обстоятелства.

Видно и от представените в съдебното заседание от процесуалния представител на жалбоподателя 2 бр. договора, дружеството жалбоподател е ангажиран като изпълнител на строително – монтажни работи, поради което очевидно разполага с работници и същите следва да получат длъжимите им възнаграждения. По делото са представени справки за актуално състояние на трудовите договори, справка за подадени уведомления от работодател по чл. 62 от КТ.

В тази връзка изводите на решаващия орган, че дружеството е прекратило своята икономическа дейност, са в противоречие със събраните по делото доказателства и не следва да бъдат споделени.

Този извод се подкрепя и от изготвената и приета по делото ССЕ, в чието заключение са достигнати следните изводи:

Към датата на налагане на запора 02.11.2023 г. дружеството жалбоподател „Джей Ар Инженеринг 23“ ЕООД е изпълнител по два договора – договор от 08.05.2023г. с възложители съответно „Климатроник“ ЕООД- за извършване на СМР на обект “Изграждане на канализационната мрежа на кв. Д., район В., на обща стойност 2 150 000лв. без ДДС със срок на договора 12 месеца, като по отношение на плащането в същия е посочено, че възложителят заплаща стойността на възложените работи по банков път след предоставяне на приемо-предавателни протоколи и фактура, договор от 03.07.2023г. с възложител „Булстрой-монтажи“ ЕООД, с предмет СМР на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д., район В.“ на обща стойност 1 150 000лв. без ДДС, срок на договора 12 м. и начин на плащане – по банков път, след предоставяне на приемо-предавателни протоколи и фактури, два договора са действащи и към процесния период. За периода 02.11.2023 г. – 22.01.2024 г. по запорираната сметка на дружеството в „Инвестбанк“ АД са постъпили суми в размер на 67 000 лв, 50 000лв. от наредител „Мирадел 2012“ ЕООД по фактура №9/28.07.2023г. и 17 000лв. от наредител „Булстрой-монтажи“ ЕООД по фактура 13. За м. 11.2024 г. дружеството дължи 29 984,13 лв. за заплати и 16 237,23 лв. за

осигуровки на служителите си. Към 31.12.2023 г. дружеството разполага с крайно дебитно салдо в размер на 138 104,60 лв.

Заключението на вещото лице, противоречащо на извода на административния орган за преустановена търговска дейност от страна на „Джей Ар Инженеринг 23“ ЕООД, е формирано на база подробен и обстоен анализ на представените счетоводни документи, поради което съдът намира за необходимо да го кредитира изцяло.

Преценката на органа по приходите се прави въз основа на представените от длъжника доказателства и доколкото е защитен интереса на държавата.

Въпреки намаляване размера на обезпечението, поради вече издадено предходно разрешение за извършване на неотложни плащания на трудови възнаграждения и осигурителни вноски за м.10.2023 г., и въпреки големия размер на предполагаемите публични задължения, задължителните осигурителни вноски и данък общ доход върху заплатите на служителите се явяват публични държавни вземания и в този смисъл дължимостта им е основателна причина искането за разрешаване извършване неотложни плащания следва да бъде уважено.

В случая правата на работниците да получат трудовите си възнаграждения предполага издаване на разрешение за неотложни плащания, което не може да обоснове извод за накърняване интересите на фиска. Съдът достигна до този извод, като съобрази следното: доколкото дружеството доказва сключени договори, по които в момента тече изпълнение и по които очаква плащане, то това изпълнение не може да бъде извършено без наличен персонал, до какъвто резултат несъмнено би се стигнало при преустановяване на заплащането на възнагражденията на служителите. Заплащането на заплатите им се явява необходимо условие за запазване персонала на дружеството, а оттам и на изпълнение на сключените и действащи договори с възложителите и съответно получаване на плащания по тези два действащи договора.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните разпоредби по издаването му. От материалноправната гледна точка обаче е незаконосъобразен, доколкото фактичката обстановка, приета за установена, е неправилна и опровергана от събрания доказателствен материал и е довела до неправилен краен резултат.

При така установената фактическа обстановка и събрани доказателства, съдът намира, че административно-решаващият орган следва да издаде разрешение по чл. 229 ДОПК за изплащане на средства за трудови възнаграждения, осигурителни вноски и данък общ доход за м.11.2023 г. касателно служителите на дружеството.

При този изход на спора, при липса на направено искане за присъждане на разноси от страна на жалбоподателя, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение – 62 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 12 от 24.01.2024 г. на директор на ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Протокол - отказ с изх. №53-00-2696#1/03.01.2024 г., издаден от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ВРЪЩА преписката на ТД на НАП С. за ново произнасяне по искането за издаване на разрешение за неотложно плащане с вх. № 53-00-2696/18.12.2023 г., съгласно дадените с настоящото решение указания относно прилагане и тълкуване на закона. издаване на съответното разрешение по чл. 229 ДОПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: